

TRAO ĐI MỘT PHẦN CHÁO – GỬI LẠI MỘT TÂM LÒNG

Chiều hôm đó, tụi mình – những học sinh lớp 12A15 – đã cùng nhau thực hiện một điều nhỏ, nhưng mang thật nhiều ý nghĩa: nấu cháo và phát tận tay những phần ăn đến các cô chú lao động khó khăn trên đường phố Sài Gòn.

Mỗi phần chỉ đơn giản gồm một bịch cháo và một chai nước suối.

Giữa dòng người vội vã, vẫn có những khoảnh khắc khiến tôi mình thấy mình đang sống – không chỉ để học, để trưởng thành, mà còn để thấu hiểu, để yêu thương. Và Sài Gòn, trong khoảnh khắc đó, không chỉ là thành phố của xe cộ, đèn đường, hay tòa nhà cao tầng – mà là thành phố của tình người.

Tụi mình kể lại câu chuyện này không phải để ai khen hay nhớ mặt, mà chỉ mong một điều nhỏ: rằng ai trong chúng ta cũng có thể là người bắt đầu.
Bắt đầu bằng một câu hỏi: "Mình có thể giúp được gì cho người khác hôm nay?"
Bằng một hành động nhỏ: một lời hỏi thăm, một ly nước mát, hay đơn giản là một ánh mắt không vô tình.

Vì tụi mình tin rằng, khi yêu thương được sẻ chia, thì thành phố này sẽ không chỉ rực rỡ đèn điện – mà còn rực sáng bởi lòng người.
Và khi mỗi người góp một chút, Sài Gòn sẽ mãi là nơi không ai bị bỏ lại phía sau.

“Chúng ta không thể giúp tất cả mọi người – nhưng ai cũng có thể giúp một ai đó.
Một thành phố thật sự lớn, là nơi trái tim không nhỏ lại.

Và yêu thương – chỉ cần bắt đầu. Cho đi là còn mãi.